

VROUW MET POP

Detective in drie bedrijven

door

KEES PIJPERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VROUW MET POP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KEES PIJPERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Roos Vermeer - tussen 40 en 60 jaar. Alleenstaand. Muzieklerares aan huis. Resoluut type. Niet echt vrouwelijk gekleed. Voorzitter van de plaatselijke kunstenaarskring "Kunst is Leven". Werkt 's ochtends in "Het Cadeaucentrum".

Frieda van de Water - tussen 40 en 60 jaar. Alleenstaand. Beeldhouwster. Geeft cursus boetseren, pottenbakken, bloemschikken, pergamano en mooie dozen maken. Penningmeester van de kring. Beetje overdreven type. (*maniertjes*) Heeft atelier aan huis. Wat truttig gekleed.

Carrie de Hoog - tussen 30 en 50 jaar. Docente kalligrafie. Werkt 's ochtends in kantoorboekhandel. Woont samen met Theo. Secretaris van de kring. Nuchter type. Hobby is poppenhuizen maken. Makkelijk gekleed.

Theo Sappers - tussen 30 en 50 jaar. Ongeveer gelijke leeftijd als Carrie. Kunstschilder met atelier aan huis. Flamboyante schuimmarcheerder. Woont samen met Carrie. In schildersoutfit.

Maaïke Overloon - jonger dan 30. Werkt op verzekeringskantoor. Levenslustig, vrolijk. Goed gekleed.

Ernst Overloon - jonger dan 30. Werkt bij makelaar. Rustig, zelfverzekerd type. Goed gekleed.

Dorien Parker-Engelsman - weduwe van Graham Parker. Rond de 40 jaar. Woont in Canada. Wil van de kring informatie over de schilder die van haar zuster schetsen maakte. Weet wat ze wil. Pienter. Werkt in psychiatrische inrichting. Goed gekleed.

Inspecteur - mannelijk of vrouwelijk. Serieus type.

In plaats van Ernst Overloon kan ook Erna, de zuster of halfzuster van Maaïke, de rol spelen. Zij is (iets) ouder dan Maaïke. Zie voor aanpassingen bij*

De inspecteur kan een mannelijke of vrouwelijke assistent hebben die dan óf enkele vragen overneemt, óf niets zegt, maar voornamelijk in de rest van het huis onderzoek doet.

Roos, Frieda en Dorien hebben een handtasje bij zich waarin een pistool verborgen zou kunnen zijn.

TIJD VAN HANDELING:

Heden. Een avond in de week in een provinciestad. Het bestuur van

de kunstkring “Kunst is Leven” heeft deze avond een vergadering in het huis van Carrie de Hoog.

DECOR:

In de wat rommelige huiskamer van Carrie en Theo staan tafel, stoelen, bank en een dressoir met telefoon. In een hoek staat een kleine ezel met een krukje. Op een tafeltje tegen een wand staat een poppenhuis. Er slingert wat schildergerei rond. Er zijn drie uitgangen of deuren. Links naar het atelier, rechtsvoor naar de hal en rechtsachter (of rechts van het midden aan de achterzijde) naar de keuken. De uitgangen kunnen ook omgekeerd tegenover elkaar liggen.

HET SCHILDERIJ “VROUW MET POP”: Is bij aanvang in het atelier. Op het schilderij is de vrouw Maaïke naakt te zien met een pop in haar arm. De vrouw hoeft niet perse herkenbaar te zijn. Het schilderij is nog niet af en Maaïke moet nog terugkomen. De pop moet wel duidelijk lijken op de echte pop.

DE POP: Is bij aanvang bij Maaïke thuis. Een flinke vrouwelijke porseleinen pop die zodanig is aangekleed dat vergissing met een andere pop uitgesloten is.

HET POPPENHUIS: Staat op een tafeltje tegen de wand. Hoeft niet af te zijn.

HET WAPEN: Er wordt in het stuk geschoten met een pistool maar het wapen wordt niet getoond. Voor de luid hoorbare knal kan een rotje of iets anders worden gebruikt.

IN HET ATELIER: Een paar schilderijen, al of niet afgemaakt, w.o. het werk: ‘bos in de herfst’ en wat schildergerei. Een kratje pils.

NAAR KEUZE: Tussen het tweede en derde bedrijf kan het publiek gevraagd worden door middel van handopsteken aan te geven wie de dader is of de daders zijn. Zie aldaar.

EERSTE BEDRIJF

Het is half acht in de avond. Als het doek opgaat, verplaatst Carrie iets in haar poppenhuis, regelt wat in de kamer en zet een fles wijn op het dressoir klaar. Ze neuriet of fluit. De telefoon belt. Carrie neemt op.

CARRIE: Met Carrie de Hoog spreekt u... Nee, meneer Koster, Theo is er niet... Nee, ik weet niet wanneer hij terug is. Hij is in de stad met een opdracht bezig. Kan ik een boodschap doorgeven?... Daar weet ik niets van. Om hoeveel gaat het?... O jeetje, heeft hij dat nog niet betaald dan?... Ik zal het hem vertellen, meneer Koster. Het komt best in orde hoor. Hij kan niet zonder verf... Nee ook niet zonder bier, maar daar kan hij niet mee schilderen, hè... Gelijk heeft u, meneer Koster, nee ik regel wel dat hij betaalt... Goed, dag, meneer Koster.

(moppert niet of nauwelijks hoorbaar terwijl ze de hoorn neerlegt en iets verplaatst. De deurbel gaat. Carrie loopt richting hal en doet open. Komt met Roos binnen die een handtas bij zich heeft)

ROOS: Zo, ik ben weer de eerste, zie ik.

CARRIE: Nee hoor, dat ben ik.

ROOS: *(lacht)* Ja, je hebt nog gelijk ook. Zeg, Carrie, luister eens, ik wil vanavond vooral de financiën eens goed doorpraten. Ik heb Frieda gevraagd het kasboek mee te brengen. We moeten dat controleren. En goed ook. Volgens mij maakt ze er een rotzooi van. *(pakt wat papieren uit haar tas, legt die op tafel en gaat zitten. Carrie blijft staan)*

CARRIE: Goed idee, Roos. Of Frieda kan niet goed rekenen of ze is alleen maar slordig.

ROOS: Ja, wat dan ook, we zullen het moeten controleren.

CARRIE: We moeten haar maar eens goed onder druk zetten. *(ernstig)* Wat denk jij? Moeten we soms een andere penningmeester zoeken?

ROOS: Laten we eerst maar eens kijken of we iets vinden dat niet in orde is.

CARRIE: Jij denkt toch niet dat ze geld pikt?

ROOS: Pikt? Steelt? Dat kan ik me eigenlijk niet goed voorstellen. Nee, dat geloof ik niet. Je zou wel eens gelijk kunnen hebben dat ze wat slordig is.

CARRIE: Dat verdomde geld altijd. Ik word net gebeld door de verfleverancier. Theo moet nog een grote rekening betalen. En dat is niet de eerste keer, weet je. Sta ik nog te liegen voor hem ook.

Een probleem hoor.

ROOS: O, maar dat gaat dus niet over het verdomde geld. Dat gaat over Theo's verdomde dorst.

CARRIE: *(wat moedeloos)* Ja. *(knikt in gedachten)* O ja, Roos, ik ben vanmiddag gebeld door een mevrouw Parker. In het telefoonboek had ze gezien dat ik de secretaris ben van de kunstkring. Ze is geïnteresseerd in portretten en op zoek naar een schilder die met modellen werkt. Ze komt uit Florida en kent hier niemand. Ik heb gezegd dat we vanavond een bestuursvergadering van de kunstkring bij mij thuis hebben en dat ze aan het begin van de avond hier maar even langs moet komen. Dan geven we haar een paar namen van kringleden en laten onze catalogus zien.

ROOS: Die namen had je toch per telefoon door kunnen geven.

CARRIE: Dat had gekund, maar ik dacht... als die vrouw helemaal uit Florida komt om hier bij ons in de stad een portretschilder te zoeken, dan zal ze vast een bonk geld hebben. *(enthousiast)* Dan moeten we Theo promoten. Hij heeft hard een nieuwe opdracht nodig, Roos.

ROOS: Ja natuurlijk wil ik jouw Theo best promoten. Die kan een nieuwe klant goed gebruiken. Dan kan hij zijn verfrekening betalen. Maar we moeten het wel eerlijk doen. Die mevrouw Parker zal zelf moeten kiezen. Is Theo thuis?

CARRIE: Ja, in het atelier. *(wijst naar achter)* Wil je koffie, Roos? *(er wordt gebeld en Carrie gaat opendoen. Frieda komt binnen met een handtas)*

FRIEDA: Hallo, lieverds, ik ben toch niet te laat?

CARRIE: Nee hoor. Ben je met de fiets of de bus.

FRIEDA: Ik ben met de bus gekomen. Ben bang dat het gaat regenen. Gezellig jullie weer eens te zien. Wat doen we? Eerst vergaderen of eerst roddelen? *(gaat zitten)*

CARRIE: We gaan vergaderen, Frieda. We gaan wat puntjes op de i zetten. Willen jullie koffie? *(ze knikken en Carrie gaat naar de keuken)*

FRIEDA: *(roddeltoon)* Weet je wie ik laatst 's avonds zag lopen met een del van een meid? Je kent hem wel. De enige man die bij mij op boetseerles zit. Ik dacht dat het een nette man was. Nou vergeet het maar. Dat mens waar ik hem mee zag, hè, zo'n lellebel heb je nog nooit gezien. Hij is wel niet getrouwd of zo, maar dáár kan hij zich toch echt niet mee vertonen. Ze schoten bij mij aan de overkant een poortje in. Ze zijn daar wel een uur gebleven.

ROOS: Misschien gingen ze op visite.

FRIEDA: O nee. Er staat daar een leeg pakhuis. Waar moet dat heen met de moraal zeg. 't Is toch zonde, hè! Wat een zootje is het

tegenwoordig toch.

ROOS: (*vermanend*) Frieda! Heb jij daar een uur naar zitten koekeloeren?

FRIEDA: O, ze hebben mij niet gezien hoor.

ROOS: Je had zeker het licht uitgedaan.

FRIEDA: Ja, natuurlijk. Anders zien ze me toch.

ROOS: Zeg, Frieda, er komt zo een vrouw die een schilder zoekt. Ze heeft Carrie gebeld. Ze kent niemand hier, komt uit Amerika, uit Florida. Vroeg of wij wat namen kunnen geven.

FRIEDA: O gezellig, Roos. Amerika? Moet dat in het Engels? Kan leuk worden.

ROOS: Wees maar niet bang, Frieda, ze is Nederlandse.

FRIEDA: Die namen had Carrie toch per telefoon kunnen geven? Zij kent de namen van al onze leden toch uit haar hoofd?

ROOS: Dat zei ik ook maar Carrie heeft wel gelijk. Die vrouw belde vanmiddag om informatie en wij moeten als bestuur de potentiële klanten van onze leden goed adviseren. (*Carrie komt met koffie binnen*) Daar moet je even tijd voor uittrekken. Dat doe je niet per telefoon.

CARRIE: Bovendien zou het een mooie opdracht voor Theo kunnen zijn. Als ze hier is, kunnen we werk van hem laten zien. (*schenkt drie maal in en gaat ook zitten*)

FRIEDA: O, dus jij wil Theo op de voorgrond. Dat kan je niet maken, Carrie. We hebben nog meer schilders in de kring hoor. Als bestuur van de kunstkring behoren wij onpartijdig te zijn.

CARRIE: Ja, Frieda. We doen het eerlijk. Maar omdat ze hier komt, laten we gewoon eerst het werk van Theo zien.

FRIEDA: Nou ja, eigenlijk toch wel een goed idee. Kan hij mij weer eens terugbetalen.

CARRIE: Terugbetalen? Hoe bedoel je?

FRIEDA: Hij heeft laatst weer geld van mij geleend maar diezelfde avond zat hij opnieuw in de kroeg. Ik snap niet dat jij dat pikt, Carrie. Dat gezuip van hem. Jij moet verdorie in die winkel van De Graaf werken omdat jouw vriend Theo nog geen droog brood kan verdienen.

CARRIE: Nou, droog brood gaat nog net. Maar hoe hou je kerels van de drank af, Frieda? Als jij het weet mag je het zeggen. Theo kan goed werken hoor. In zijn hart is het een beste kerel weet je, maar ik word het wel zat ja. Ik moet hem maar eens onder druk zetten.

FRIEDA: Je moet hem droog zetten.

CARRIE: Zat jij zelf ook in die kroeg, Frieda?

FRIEDA: Nee zeg, wat denk je wel. Ik was bij een vriendin in het

centrum op de koffie geweest. Ik liep langs die tent en je kan daar door de ramen zien wie er binnen zit.

CARRIE: Jij zegt dat hij 'opnieuw' in die kroeg zat. Sta jij daar 's avonds dan wel meer naar binnen te kijken?

FRIEDA: Natuurlijk niet. Alleen als ik er langs loop, dan valt mijn oog er op. Dan zie ik Theo zitten met van die andere drinkers. En hij heeft altijd het hoogste woord.

ROOS: Ik begrijp ook niet hoe jij met zo'n man kan samenleven, Carrie?

CARRIE: Ach, hij is wat grof in de mond tegen anderen, nooit tegen mij. Ook niet tegen klanten. Wel tegen vrienden en tegen jullie. Ik schaam me best wel zoals hij tekeer kan gaan tegen jullie.

ROOS: Wat heeft hij tegen ons? Waarom koeioneert hij ons? Nota bene waar anderen bij zijn? Zo onbeschoft!

CARRIE: Hij heeft niet echt iets tegen jullie. Ja, hoe moet ik dat zeggen. Jullie zijn niet getrouwd. Hij vindt dat vrouwen zonder man iets missen.

FRIEDA: Ja, kiespijn.

CARRIE: Hij heeft wel eens gezegd dat jullie droogkloten zijn, verdorde grijze muizen die nodig een man moeten hebben.

ROOS: Nou zeg. Dank je wel. Daar heb ik ervaring mee. Ik heb 'n paar keer verkering gehad, maar wat vallen mannen tegen.

FRIEDA: Die ervaring heb ik ook. Mannen willen maar een ding... Ze willen altijd gelijk hebben. Ze willen het laatste woord. Daar heb ik over gelezen. Daar gaat een boek over. Nee hoor. Ik haal m'n eigen broek wel op.

CARRIE: Frieda tòch!

FRIEDA: Dat is een uitdrukking. Betekent dat je wel voor jezelf kan zorgen. Jezelf kan redden.

ROOS: Zo is het, Frieda. Ik had eens een jongen toen ik net van school kwam. Hij was heel knap maar had alleen belangstelling voor sport. Ja, hij hield vooral van contactsporten.

FRIEDA: Wat is dat?

ROOS: Sporten waarbij je lijfelijk contact hebt met anderen.

CARRIE: *(met een grimas)* Da's leuk toch?

ROOS: Nee, zo bedoel ik het niet. Contactsporten zijn geloof ik sporten als boksen, judo, worstelen, maar ook hockey en voetbal. Voetbal blàh. Zat die jongen te schreeuwen voor de buis. Als er een bal in de richting van het doel ging dan trapte hij mee. Dan deed hij zo, weet je wel. *(maakt zittend trapbewegingen)* Soms raakte hij me. Dat was ik gauw zat. De volgende was heel anders, was best aardig en huiselijk, een beetje een dromer zelfs, je kent dat wel. Als ik piano

voor hem speelde, viel hij in slaap. Hij zat ook vaak te puzzelen, maar had geen verstand van kunst. Daar kon ik ook niet mee praten. Een tijd later ontmoette ik een man bij familie. Het leek zo'n aardige man, hè en hij zat maar naar mij te kijken. Was een stuk ouder dan ik. Dat vind ik niet erg. Daar krijg je dan vertrouwen in. Alleen... hij praatte vochtig... hij sproeide speeksel. (*doet het voor*) Hij had ook nog de gewoonte om al pratend heel dicht tegen de mensen aan te staan. Heb je dat wel eens meegemaakt? Deed hij bij mij ook. Dat gaat zo, ga eens staan, Carrie. (*gaat heel dicht tegen Carrie aan staan*)

CARRIE: Niet vochtig hoor!

ROOS: Nee, niet vochtig. Uh... hoe zei hij dat ook alweer? O ja. "Weet u welke dieren er het beste kunnen rekenen, meisje?... Nee?... Konijnen. Die kunnen vermenigvuldigen als de beste."

CARRIE: (*stapt achteruit en lacht*) Zei hij dat? 't Is bij de konijnen af.

ROOS: Vond ik ook. Daar knap je toch op af.

CARRIE: Op die grap?

ROOS: Nee, ik hou best van een goeie grap. Het was gewoon een woordspeling. Nee ik knapte op dat sproeien af. Je moet er toch niet aan denken dat je van zo iemand een zoen krijgt? (*trekt een bek*) Toen besloot ik te wachten tot ik een echte man tegenkwam, maar die zijn schaars. Die heb ik nog niet gevonden.

FRIEDA: Ik heb er geen vertrouwen meer in. Ik was ook nog jong toen ik op een verjaardag een wat oudere man leerde kennen. We hebben leuk zitten praten en hij was heel aardig. Na afloop vroeg hij of hij me thuis mocht brengen. Het was donker dus ik vond dat wel een veilig gevoel. Buiten zei hij ineens: "Ik moet je wat vertellen. Ik ben getrouwd." Ik begreep niet eens waarom hij mij dat vertelde. Totdat hij aan me begon te plukken. Ik ben toen alleen door het donker naar huis gegaan. Een tijd later leerde ik een jongeman kennen die aan toneel deed. Het echte toneel hoor. Als ik bij hem thuis kwam, hij woonde nog bij zijn ouders, was hij altijd van die volzinnen aan het zeggen. Zo van: "Wie rijdt er zo laat nog door nacht en wind. Het is een vader met zijn kind."

ROOS: Dat komt uit het Duits. Van Heinrich Heine. Wer reitet so spät durch Nacht und Wind, es ist ein Vater mit seinem Kind.

FRIEDA: Ja, hij had het vertaald, heel knap. Hij deed ook stukken van Shakespeare of zo iemand. Ik kende hem nog maar net. Hij stond voor de spiegel te repeteren. Ik dacht dat hij het tegen mij had. Ik wist niet wat ik hoorde. Dat ging zo. (*gedragen*) "Voor altijd zal ik uw dienstwillige dienaar zijn. Nooit zal ik u verraden". Toen zei ik: "Je hoeft geen u tegen mij te zeggen hoor". En weet je, soms schminkte

hij zich. En dan trok hij andere kleren aan. Ook vrouwenkleren. Panty's en al. Toen bleek dat hij een travetiet was.

CARRIE: Een wat?

FRIEDA: Een travetiet. Een man die in vrouwenkleren loopt.

ROOS: Dat heet een travèstiet.

FRIEDA: Nou ja. Ze zijn alleen handig om klusjes op te knappen.

CARRIE: Wat noem jij klusjes, Frieda?

FRIEDA: Een verstopte gootsteen doorprikken, een lamp vervangen, je fiets repareren, de tuin doen, dat soort dingen.

ROOS: Frieda. Jij hebt Theo wéér geld geleend? Heb je dat al meer gedaan dan?

FRIEDA: Een paar keer.

ROOS: *(streng)* Heb jij dat uit je eigen zak betaald, Frieda?

FRIEDA: Eh... jawel. Natuurlijk. Maar ik leen hem niets meer hoor. Dat is afgelopen. *(er wordt gebeld. Carrie gaat naar de hal de buitendeur opendoen)*

ROOS: Zit jij zo dik in je slappe was dan?

FRIEDA: Ik kan me redden. *(Carrie komt met Dorien binnen. Roos en Frieda staan op)*

DORIEN: Goedenavond, dames. Ik ben Dorien Parker. Ik heb met één van u gebeld.

ROOS: *(geeft hand)* Welkom, mevrouw Parker. U heeft vanmiddag met onze secretaris Carrie de Hoog gesproken. Wij zijn het bestuur van "Kunst is Leven", een kunstkring van professionele kunstenaars. We hebben vanavond een bestuursvergadering maar we zullen u natuurlijk helpen. Ik ben Roos Vermeer en voorzitter van de kring. Dit is Frieda van de Water, onze penningmeester. *(geeft hand)* Carrie de Hoog woont hier met Theo Sappers. Theo is schilder maar we hebben er natuurlijk meer in onze kring. We zullen u zijn werk en dat van anderen laten zien. U moet zelf maar kiezen met wie u verder wilt gaan. We zullen eerst Theo eens roepen.

CARRIE: Wilt u koffie, mevrouw?

DORIEN: Nee, dank u wel. *(allen gaan zitten. Carrie opent de deur naar het atelier, kijkt naar binnen en roept)*

CARRIE: Theo... kan je even komen?

THEO: *(roept vanuit atelier)* Oui, j'arrive, mon amour.

CARRIE: *(loopt naar de tafel en vraagt aan Dorien)* Kan ik soms iets anders voor u inschenken?

DORIEN: Nee, dank u wel, mevrouw. Bent u alleen bestuur van de kunstkring of bent u zelf ook kunstenaar.

ROOS: O ja, Carrie is kalligrafe en Frieda is beeldhouwster. Ze geven daar ook les in. Zelf geef ik muziekles. Piano, orgel en accordeon.

FRIEDA: Heeft u een goeie reis gehad, mevrouw Parker?

DORIEN: Nou, vermoeiend was het wel. Nogal tikkerig.

FRIEDA: Tikkerig? Heeft u tikkertje gespeeld in het vliegtuig?

DORIEN: Nee, dat heet zo als er veel remous is. Net of je over kinderhoofdjes rijdt. Je schudt maar heen en weer, kan niet slapen, de drank klotst uit je glas en het eten vliegt uit het bakje, je weet wel.

ROOS: Waar blijft Theo nou? *(Theo komt binnen in schildersoutfit. Blijft staan)*

THEO: Bonsoir, mijn geliefden. Wat kan ik voor u doen? O, dag mevrouw. Ik ben Theo Sappers. *(geeft Dorien, die gaat staan, een hand, vindt haar fraai en kleedt haar met zijn ogen uit)*

ROOS: Waar bleef jij nou?

THEO: Even m'n kwasten opbergen.

CARRIE: Noem jij die bierflesjes kwasten?

THEO: Nee, ik ben met een stilleven bezig. Die bierflesjes staan model.

CARRIE: Theo, mevrouw Parker zoekt een modelschilder. Laat eens wat van je werk zien.

THEO: *(kijkt verlekkerd naar Dorien en loopt om haar heen)* Ja natuurlijk. U bent bij mij in goede handen, mevrouw. Het is voor uzelf, neem ik aan?

DORIEN: Nee, meneer, het gaat om iemand anders.

THEO: Jammer. U heeft een puike uitstraling. Gaat het om een man of vrouw?

DORIEN: Een vrouw.

THEO: Mooi, daar ben ik goed in. Ik zal u een paar werken laten zien. *(loopt richting atelier)*

DORIEN: Nou, dat hoeft niet. Eigenlijk ben ik op zoek naar de schilder die voor een schilderij schetsen van een bepaalde vrouw heeft gemaakt.

THEO: Ja natuurlijk. Maar ik zal u toch wat laten zien. Ik haal ze even. *(gaat richting atelier)*

ROOS: Ik help wel even, Theo. *(gaat met Theo mee. Carrie en Dorien gaan zitten)*

FRIEDA: U woont in Amerika, mevrouw Parker?

DORIEN: Nee, ik woon in Canada maar ik was op vakantie in Florida voordat ik plotseling naar Nederland kwam.

FRIEDA: Woont u daar al lang?

DORIEN: Ik ben in deze stad opgegroeid. Ik was tien jaar geleden in Canada en ben daar met een Canadees getrouwd, met Graham Parker. Mijn man is helaas vorig jaar overleden.

FRIEDA: Maar hoe komt u dan zo bij ons terecht?

DORIEN: Ik was op zoek in het telefoonboek naar een schilder en zag dat er een kunstkring in de stad is en toen dacht ik dat ik daar het best kon informeren naar een schilder.

ROOS: *(komt uit atelier met paar schilderijen, draait zich om en roept naar Theo in het atelier)* Laat die maar, Theo, zei ik. Die is nog niet af. *(zet schilderijen tegen de achterwand of dressoir)*

THEO: *(komt uit atelier met o.a. schilderij 'vrouw met pop')* Nee, deze wil ik ook laten zien. *(Roos en Theo blijven staan. Dorien kijkt er naar, staat dan op en bekijkt schilderij 'vrouw met pop' van dichtbij)*

DORIEN: *(wijst naar schilderij)* Goeie hemel. Heeft u dat geschilderd?

THEO: Ja, goed hè! Het is nog niet af.

DORIEN: Ik bedoel die pop.

THEO: Ja, ook goed hè!

DORIEN: Wie is die vrouw?

THEO: Die vrouw is gewoon een model.

DORIEN: Ik wil haar spreken, meneer Sappers.

THEO: Zeg maar Theo hoor, dat doet iedereen.

DORIEN: Mag ik haar adres?

THEO: We geven nooit naam en adres van onze modellen.

DORIEN: *(scherp)* Meneer, ik wil weten hoe die vrouw heet en waar ze woont.

CARRIE: Die vrouw heet Maaïke Overloon. Waarom wilt u dat weten?

DORIEN: Ik wil weten hoe die Maaïke aan deze pop komt?

THEO: Die bracht ze mee. Ze wilde iets in haar arm hebben. Vond ze beter. Ik ook. Waarom vraagt u dat?

DORIEN: Die pop is van mijn zuster.

THEO: Daar weet ik niets van. Denkt u dat die pop gestolen is? Wie is uw zuster?

DORIEN: Mijn zuster heet Viola Engelsman. Zij is twee weken geleden dood op haar slaapkamer gevonden. Vermoord. *(de anderen schrikken)*

THEO: Goeie genade. Mon Dieu, Viola Engelsman! Ja dat weten we. De krant heeft er vol van gestaan. Ik kende Viola. Ze was ook een model van mij. O wat erg. *(gaat zitten)*

DORIEN: Ze heeft mij geschreven dat ze zich als model had aangemeld bij een schilder en dat die een paar keer bij haar thuis is geweest om schetsen te maken. Dat bent u dus?

THEO: Ja, dat klopt. Ze had zichzelf aangemeld als model. Ik heb toen schetsen van haar gemaakt. Maar... dat is al een aantal maanden geleden. En uh... tot een schilderij is het nooit meer gekomen.

DORIEN: Dat begrijp ik want ze schreef dat ze die man de deur heeft uitgeschopt omdat hij haar heeft lastiggevallen.

CARRIE: (*boos*) Zo, dus jij zit nog steeds aan je modellen. Dat moet eens afgelopen zijn, Theo.

THEO: Nou zeg, dat is niet waar. Hoe komt ze daar nou bij! Dat is een misverstand. Ja, ik moet een model soms in de goeie houding leggen.

DORIEN: Nee, meneer Theo Sappers, Viola beschreef wat u deed, waar u haar aanraakte en daar hoor je als vreemde niet aan te komen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto